

[✎ Rediger artikel](#)[👁 Vis indlæg](#)

Billedkilde: Wikimedia Commons / Nillerdk (CC BY-SA 3.0) - Licens:
<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0>

Dyrlægens natmad og tre andre bump i ældrereformen

Rune Hagel Andersen ✓

Innovativ leder, som skaber udvikling og fremdrift

1. juli 2025

Ældreminister Mette Kiergaard er taget på charme-turné for ældrereformen her i den tidlige sommer. Og kommunerne skal bare give den gas, fremgår det af en artikel på [Kommunalsundhed.dk](https://kommunalsundhed.dk) den 24/6, hvor Ministeren udtaler sig.

Og det har hun helt ret i. Med den ultra korte tid der er givet til implementering har kommunerne travlt. Og med champagnefejring, snorreklip og fest 1. juli i bl.a. i Aarhus samt en række udtalelser fra ministerens side skabes der store forventninger hos borgerne. Således siger Ministeren:

"Ældrereformen er et markant farvel til papirpleje og minuttyranni og goddag til pleje og omsorg af mennesker." (pressemeldelse af 27/6).

"...med ældrereformens udrulning forandres hjemmehjælperens 'farvel' til et 'vi ses i morgen!' - underforstået at man ser den samme hjemmehjælper igen og igen (pressemeldelse af 27/6).

"Det betyder, at man som ældre i langt højere grad selv kan bestemme ting som, hvornår man vil stå op, og hvordan man foretrækker sit bad," (Artikel på [Kommunalsundhed.dk](https://kommunalsundhed.dk) den 24/6).

Og ikke nok med det - fingeren peges mod kommunerne, hvis det ikke lykkedes:

"Vi har lagt grundstenen fra Christiansborg. Nu skal ældrereformen ud at leve i alle landets kommuner. Reformen skal udfoldes i praksis af lederne og medarbejderne i ældreplejen, så de ældre og medarbejderne mærker forandringerne i praksis." (pressemeldelse af 27/6).

Men pilen peger ikke kun på kommunerne, som skal lykkes i en hastig proces. Fire grundantagelser bag loven spænder ben, og kan kun løses fra Christiansborg.

For det første bygger reformen på en forestilling om, at borgeren selv kan formulere sine behov, give udtryk for dem og argumentere - ja, måske endda forhandle med medarbejderne. En forestilling om en ligestilling, som ikke findes. Der er magtasymmetri i det borgerne står overfor en faglighed, som de ikke selv har - og ikke skal have. Der er også asymmetri i det forhold, at borgerne har brug for medarbejderne. For slet ikke at tale om, at ikke alle ældre mennesker har fulde kognitive evner til at indgå i den form for dialog.

For det andet er borgerens retsstilling svækket. Teamet omkring borgeren skal beslutte serviceniveauet inden for den visiterede ramme og aftale det med borgeren. Men hvordan skal det ske? Og hvem bestemmer i sidste ende? Borgeren? Den stærkeste medarbejder? Og hvordan er retsstillingen i det aftalte? Har borgeren krav på det - eller kan det aflyses? Og af hvem? Skal det skrives ned og kan man klage? Naturligvis er det prisværdigt, at minuttyranniet er væk, men det havde da den fordel, at det var klart for borgeren, hvad vedkommende havde krav på.

For det tredje bygger reformen på en forestilling om, at ressourcer kan flyde frit. Det ses i det nævnte citat, hvor borgeren selv kan bestemme, hvornår vedkommende vil stå op og i bad. Hvis kommunerne (og de private leverandører) skal kunne leve op til det, kræver det enten ledige ressourcer, som kan træde til (og det koster penge), eller en hidtil uset styring af ressourcerne. Ingen af delene er realistiske.

Det fjerde bump handler om "dyrlægens natmad", og om at det forudsættes, at medarbejderne kan omsætte og forstå borgernes ønsker. "Dyrlægens natmad" er en anekdote om en hjemmehjælper, der blev bedt om at lave netop dette for en ældre borger. Udfordringen var, at pågældende ikke var af dansk herkomst og derfor ikke vidste, hvad det var. Det gav frustration hos både borger og hjemmehjælper - noget, de ikke kunne løse i en travl hverdag. Det er en virkelighed, mange hjemmehjælpere og ældre står i. Eksemplet viser i alt sin enkelthed, at det ikke kan forudsættes, at ældre og hjemmehjælper bare lige kan forstå hinanden. Det handler ikke kun om kulturel baggrund - der kan også være generationsforskelle som skaber udfordringer. Den virkelighed ser vi ikke adresseret i reformen.

Så nej, pilen peger ikke kun på kommunerne. Der er en række iboende udfordringer i reformen, som der ikke er taget hånd om. Mit håb er, at de første erfaringer giver svar på disse udfordringer - og at Ministeren, når udfordringerne begynder at vise sig, vil forholde sig til dem og løse dem fremfor at pege fingre af kommunerne, som det ellers lægges op til i øjeblikket.

Billedkilde: Wikimedia Commons / Nillerdk (CC BY-SA 3.0) -
Licens: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0>

Kommentarer

 Synes godt om

 Kommenter

 Del

Tilføj en kommentar ...

